

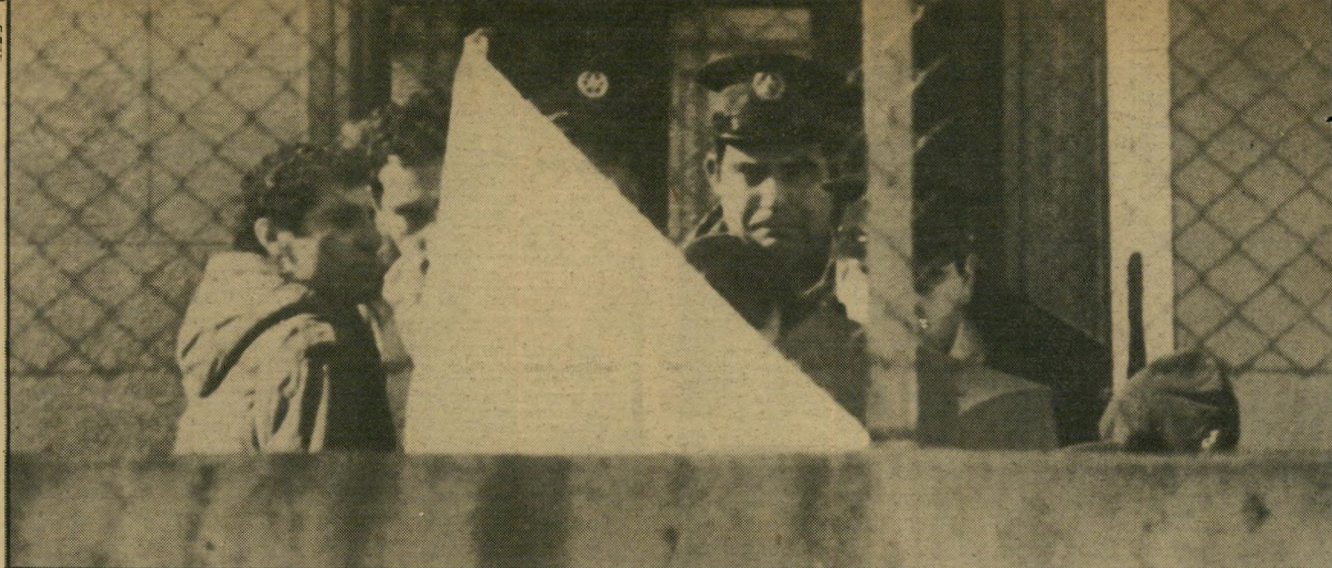
חסם את שדה-הראייה של הצלם, שניצב מאחוריו, כדי שלא יוכל לצלם, וצילם בעצמו את הלחיצה. כבת-אחת זכה לנראו בשונא מושבע, בתצלום בינלאומי ובסקופ-בתולין.

שבוע אחרי מיקרה-היד עדיין מת-ברחים הצלמים על אותו אירוע מזור. "עכשיו מורדי יכתוב את הודעותיו על גב כפידו של השוטר שיחסום את פיו", הם אומרים.

לצ'רלס לנרסמן, כתב רשת-הטל-וויזיה הממלכתית של שווייץ, יש בדיחות פרטיות משלו. כינו לבינו, או כינו לבין מאיניו, הוא מכנה את וענונו "סנטה מורדי".

חג המולד עבר. סנטה קלאוס סיים את תפקידו. השווייצים זוקקים לגיבור חדש. בשווייץ לא קורה אף-פעם שום דבר. אני צריך לייבא להם משהו מרתק. הפיתרון: סנטה מורדי, תוצרת ישראל. גיבור מיסטורי במכונית אטו-מה".

צ'רלס לנרסמן משועשע. "שקספיר קרא לזה: רוב מהומה על לא מאומה. ברכט היה קורא לזה: נאד של ההיסטוריה".

במיטריה אדומה. "הדמוקרטיה הישראלית הידרדרה. עד שהגיעה למיטריה אדומה." אמרו הצלמים הזרים. "מי שנקראים שילטונות-הביטחון הופכים את המדינה לקירקס רודני." כך חושבים עיתונאי החוץ.

הנה וענונו שעה וחצי נמשך הדיון במישפטו של מרדכי וענונו. לצלמים שחיכו לו על גג בית מישפחת עפיפי נכונה אכזבה: כעשרה שוטרים הקיפו אותו. הסתירו את גופו בבד לבן ואת פניו

יוס-הולדת שרנו שיר שכל בית שלו הסתיים בקריאה: וענונו וענונו!"

בעוד האחרים משתעשעים בשירה, נקשר רן לנראו לווענונו בקשר של שמי-טוב ופירסום. בשבריר של שניה אחת, מתוך הלם ובלבול מוחלט, הוא צילם כפיד פרושה, דבוקה לשימשת החלון.

אחריכ, כשפיתח והגדיל את התמונות, התברר למי שייכת היד. כך זכה לנראו בסקופ השני שלו.

הראשון היה במלון קינג-דייוויד בירושלים. לנראו, אז צלם צעיר זוריו, ראה את מנחם בגין לוחץ את כפידו הקפיצה של אנוואר אלי-סאדאת. מייד

חשיפת-היד יעוללו השילטונות תע-לול זדוני. "באתי לכאן רק מתוך שיע-מום" אומרת קסטלנובו, "ואולי גם טיפ-טיפה פחד, שאולי בכל זאת יקרה משהו ואני אחמיץ צילום טוב. בלב ירעתי שלא יתנו לנו להתקרב!"

חבורת צלמים וכתבי-החזק, מלוכרת ומלאת-חיים, מלווה את וענונו באשר יילך. כשהוא מתעורר השכם בבוקר, עם או בלי ווקמן, הם כבר שם, סמוך לבית-המישפט המחוזי בירושלים. מח-גיע לו בקוצר-רוח. ראשון העיתונאים הגיע ב-5 בבוקר. אחרוני המתפקדים — 7.30

"הוא כבר חלק מאיתנו, מהחיים שלנו", אומרת קסטלנובו. "במסיבת

לעבוד. הם אומרים, ולכן לא נותר להם אלא להשתעשע עם אנשי מישמר-הגבול. לפעמים הופך השעשוע לריב קולני בין הצלמים לשוטרים.

עדת עיתונאים הצלמים וכתבי-החוץ הירושלמים הם חבורה מלוכדת ומשועשעת. "רומסים אותנו. לא נותנים לנו

וענונו כוסתה וחלונותיה נצבעו. הצלמים פרצו בצחוק. מהומה רבה על לא דבר - זו היתה מסקנתם של כל עיתונאי-החוץ שצפו באירוע המשעשע הזה.

כתבה: שרה ליבוובין, צילם: צבי טל

סוף הקומדיה בשעה 10 ועשר דקות חלפה השיירה בדהרה קולנית על-פני הצלמים הממתנים. מכוניתו של

מתוך שיעמום רינה קסטלנובו, צלמת של סוכנות-ידי-עות צרפתית, הגיעה אחרי שניסתה לצלם את גירושו של אכרס הניה. "לא קורה כלום", אמרה. "באתי משיעמום!"